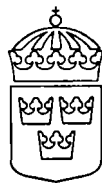

Regeringens proposition

1988/89:137

om vissa regler vid fastighetstaxering

Prop.
1988/89:137

Regeringen förelägger riksdagen vad som har upptagits i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 16 mars 1989 för den åtgärd och det ändamål som framgår av föredragandens hemställan.

På regeringens vägnar

Sten Andersson

Odd Engström

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås vissa ändringar i reglerna för fastighetstaxering inför den allmänna fastighetstaxering av småhus som skall äga rum år 1990. Beträffande arbetsperioden för särskild fastighetstaxeringsnämnd föreslås att denna under år före det år då allmän fastighetstaxering skall äga rum avslutas den 15 september i stället för som för närvarande den 30 september. Å andra sidan föreslås en förlängning av granskningsperioden för både allmän och särskild fastighetstaxeringsnämnd från nuvarande 31 maj till 15 juni under taxeringsåret.

Vidare föreslås att ordföranden i fastighetstaxeringsnämnd får utökad befogenhet att fatta beslut ensam. Ensambeslut föreslås också kunna få fattas av de av länsskattemyndigheten förordnade ledamöterna i vissa enklare fall. Dessa ledamöter föreslås dessutom få föredra ärenden i nämnden.

Slutligen redovisas de åtgärder som vidtagits för att åstadkomma för-
enklingar i vissa mätregler av utrymmen i småhus.

Lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152)

Härigenom föreskrivs att 12 kap. 3 §, 17 kap. 16 §, 20 kap. 7 och 11 §§, 21 kap. 10 § och 28 kap. 2, 5 och 6 §§ fastighetstaxeringslagen (1979:1152) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 kap.

3 §

Riktvärden för tomtmark för småhus skall inom varje värdeområde bestämmas för skilda förhållanden för en eller flera av värd faktorerna storlek, vatten och avlopp, fastighetsrättsliga förhållanden samt, om särskilda skäl föreligger, typ av bebyggelse och speciell belägenhet. *Klassindelningen av värd faktorer skall ske så att värdet för klassmitten svarar mot värdena i värdeserien.*

Med de olika värd faktorerna förstås:

Storlek

Med storlek avses tomtmarkens areal.

Vatten och avlopp

Med vatten och avlopp avses i vilken utsträckning och på vad sätt tomtmarken har tillgång till vatten och avlopp.

Fastighetsrättsliga förhållanden

Med fastighetsrättsliga förhållanden avses om tomten utgör självständig fastighet eller inte. Utgör tomtmarken inte självständig fastighet skall hänsyn även tas till möjligheten att tomtmarken kan bilda egen fastighet.

Typ av bebyggelse

Med typ av bebyggelse avses om tomtmarken är avsedd att bebyggas med friliggande småhus, kedjehus eller radhus.

Speciell belägenhet

Med speciell belägenhet avses tomtmarkens läge inom värdeområdet t. ex. vid strand.

17 kap.

16 §

Fastighetstaxeringsnämndens ordförande skall, utöver vad i denna lag annars anges, huvudsakligen ha till uppgift att planera och leda nämndens arbete. Ordföranden skall granska deklarationer och andra handlingar i den utsträckning som behövs för en noggrann och tillförlitlig taxering och vid behov föranstalta om utredning i ärendena. Ordföranden får själv föredra ärende i nämnden.

Ordföranden skall avge yttranden i besvärsmål. Han får för sådant ändamål rådgöra med ledamot av fastighetstaxeringsnämnden. Ordföranden får även för ändamålet kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.

Ordföranden får anlitat skrivbiträde som tillkallas av honom.

Av länsskattemyndighet förordnad ledamot skall biträda nämndens ordförande i arbetet med deklARATIONER i den utsträckning som ordföranden bestämmer. Ledamoten får föredra ärende i nämnden.

20 kap.

7 §¹

Om det inte är påkallat av särskild anledning att ärendet prövas av fullsuttan nämnd, är fastighetstaxeringsnämnd beslutför med ordföranden ensam vid

1. beslut som ej innefattar prövning av ärendet i sak

2. beslut om fördelning av taxeringsvärde enligt 15 §

3. beslut om rättelse av tidigare beslut, som till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet

4. beslut om taxering utan avvikelser från allmän fastighetsdeklARATION eller annan av ägaren till ledning för taxering av fastigheten lämnad uppgift och taxeringen sker med direkt tillämpning av behörig myndighets anvisning för taxeringen.

Om det inte är påkallat av särskild anledning att ärendet prövas av fullsuttan nämnd, är fastighetstaxeringsnämnd beslutför med ordföranden ensam vid

1. beslut som ej innefattar prövning av ärendet i sak

2. beslut om fördelning av taxeringsvärde enligt 15 §

3. beslut om rättelse av tidigare beslut, som till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet

4. beslut om taxering utan avvikelser från allmän fastighetsdeklARATION eller annan av ägaren till ledning för taxering av fastigheten lämnad uppgift och taxeringen sker med direkt tillämpning av behörig myndighets anvisning för taxeringen

5. beslut om taxering med avvikelser från allmän fastighetsdeklARATION eller annan av ägaren till ledning för taxering lämnad uppgift, om taxeringsvärdet till följd av beslutet kommer att avvika med högst 20 000 kr. från det värde som skulle ha beslutats om de lämnade uppgifterna hade följts.

Fastighetstaxeringsnämnd är beslutför med av länsskattemyndighet förordnad ledamot ensam vid beslut om taxering i fall som avses i första stycket 4.

11 §²

Fastighetstaxeringsnämnden skall senast den 31 maj under taxeringsåret meddela beslut om taxering av fastighet, som ingår i distriktet.

Fastighetstaxeringsnämnden skall senast den 15 juni under taxeringsåret meddela beslut om taxering av fastighet, som ingår i distriktet.

¹ Senaste lydelse 1985:820.

² Senaste lydelse 1985:820.

21 kap.**10 §³**

Nämndemän som avses i 8 § utses för tiden från och med den 1 juli det år, då allmän fastighetstaxering äger rum av hyreshus-, industri-, exploaterings- och specialenheter, till och med den 30 juni det år då sådan taxering sker nästa gång. En nämndeman har dock rätt att avgå efter tre år.

Nämndemän som avses i 8 § utses för tiden från och med den 1 juli det år, då allmän fastighetstaxering äger rum av hyreshus-, industri- och specialenheter, till och med den 30 juni det år då sådan taxering sker nästa gång. En nämndeman har dock rätt att avgå efter tre år.

Värderingsteknisk ledamot i länsrätt förordnas av regeringen för tid som sägs i första stycket. Avgår sådan person under den tid, för vilken han har blivit utsedd, får regeringen förordna annan person för den tid som återstår.

28 kap.**2 §⁴**

Den särskilda fastighetstaxeringsnämnden skall senast den 31 maj under taxeringsåret meddela beslut om taxering av fastighet som ingår i distriktet.

Den särskilda fastighetstaxeringsnämnden skall senast den 15 juni under taxeringsåret meddela beslut om taxering av fastighet som ingår i distriktet.

5 §⁵

Den särskilda fastighetstaxeringsnämnden skall senast den 30 september under taxeringsåret ompröva beslut när fastighetsägaren avger erinringar eller skäl annars föreligger.

Den särskilda fastighetstaxeringsnämnden skall dock under året före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, göra sådan omprövning senast den 15 september under taxeringsåret.

6 §⁶

Den särskilda fastighetstaxeringsnämndens arbete beträffande fastighetstaxeringen skall vara avslutat senast den 30 september under taxeringsåret.

Den särskilda fastighetstaxeringsnämndens arbete under året före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, skall dock vara avslutat senast den 15 september under taxeringsåret.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1989 och tillämpas första gången vid särskild fastighetstaxering år 1989 och allmän fastighetstaxering år 1990.

³ Senaste lydelse 1988:620.

⁴ Senaste lydelse 1981:1119.

⁵ Senaste lydelse 1985:820.

⁶ Senaste lydelse 1985:820.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 16 mars 1989

Närvarande: statsrådet S. Andersson, ordförande, samt statsråden Göransson, Gradin, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Hultström, Lindqvist, G. Andersson, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström, Löw, Persson

Föredragande: statsrådet Engström

Proposition om vissa regler vid fastighetstaxering

1 Inledning

Lagstiftningen om fastighetstaxering reformerades år 1979 genom tillkomsten av fastighetstaxeringslagen (1979:1152), FTL. Bestämmelserna tillämpades första gången vid 1981 års allmänna fastighetstaxering, AFT. De har därefter varit huvudsakligen oförändrade fram till år 1985, då riksdagen beslutade att allmän fastighetstaxering skall ske vart annat år så att hyreshus-, industri- och specialenheter taxeras år 1988, småhusenheter år 1990 och lantbruksenheter år 1992. Allmän fastighetstaxering av resp. fastighetstyp sker därefter i samma ordning vart sjätte år. Vissa ändringar inför 1988 års AFT av hyreshus-, industri- och specialenheter vidtogs år 1986 (prop. 1985/86:160, SkU 44, rskr. 284, SFS 1986:258). Vidare ändrades reglerna våren 1988 inför den AFT av småhus som skall ske år 1990 (prop. 1987/88:164, SkU 41, rskr. 317, SFS 1988:544).

Jag finner nu anledning att återkomma till småhustaxeringen år 1990, dels angående vissa mätregler, som tidigare förutskickats att det kunde bli aktuellt att återkomma till, dels angående vissa organisatoriska frågor för den praktiska hanteringen av taxeringen. Jag har i dessa delar haft samråd med skatteförvaltningen. I det följande kommer jag att behandla dessa frågor var för sig.

2 Föredragandens överväganden

2.1 Mätregler

Inledningsvis vill jag nämna något om resultatet av det arbete som inom Byggstandardiseringen, BST, har uppnåtts med att förenkla vissa regler om mätning av utrymmen i bl. a. småhus.

Som närmare framgår av vad som anfördes om bedömningen av ett småhus storlek i prop. 1987/88:164 s. 27 ff talar starka skäl för att mätreglerna även framdeles anknyter till den standard som BST utarbetat, nämligen svensk standard SS 021051. Föredraganden ansåg det emellertid värdefullt om mätreglerna kunde förenklas i god tid före 1990 års småhustax-

ering. Jag har under hand inhämtat att den tekniska kommitté inom BST som haft ansvaret för denna fråga har enat sig om vissa förenklingar. Efter sedvanlig remittering förväntas detta förslag kunna fastställas som en omarbetad svensk standard SS 021051 av Standardiseringskommissionens i Sverige tekniska nämnd den 26 april 1989. Jag skall här i relevanta delar kort redogöra för det förslag som kommittén enats om.

I den nämnda propositionen slogs fast att det framför allt var hustyper med s.k. slutningsvåningar som föranledde de största problemen vid 1981 års AFT. Det framstår därför som mest angeläget med förenklingar i mätreglerna beträffande dessa. När det gällde snedtaksvåningar konstaterades att det främst var fråga om på vilket sätt man skall mäta som ställde till problem. Detta kan enligt min mening avhjälpas med bättre information till deklaranterna. Avräkningsreglerna för vissa tjocka mellanväggar m. m. ansågs inte komma att förorsaka några betydande problem. I de båda sistnämnda avseendena framstår därför behovet av förenkling av standarden såsom litet.

Det är således beträffande slutningsvåningarna som det är mest angeläget att förenkla mätreglerna. Det är också i denna del som en förändring väntas kunna bli vidtagen av BST. För att åskådliggöra vari förenklingen består bör nuvarande regler kort återges.

Enligt nuvarande standard avses med *boutrymme* utrymme för boende, inrättat ovan mark huvudsakligen avsett för vistelse, hygien, viss förvaring, kommunikation m. m. *Biutrymme* är utrymme i anslutning till bostad, huvudsakligen inrättat för sidofunktioner till boende som pannrum, garage, förråd m. m. Med *slutningsvåning* avses våning som delvis ligger under mark, men vars golv utefter minst en fönsterförsedd fasad i huvudsak ligger i nivå med eller över omgivande mark. I slutningsvåning utgörs boutrymmet av de utrymmen som tidigare här benämnts boutrymme, under förutsättning att de är belägna vid den angivna typen av fönsterfasad. Även om utrymme för hygien, viss förvaring och kommunikation inte ligger vid fönsterväggen räknas det som ingående i boutrymme i slutningsvåning.

En grundregel i standarden är att boutrymme måste ligga ovan mark. Den tekniska kommitté som sett över reglerna anser det ligga nära till hands att därför låta föreskriva vilka delar av dessa våningar som schablonmässigt kan jämföras med våning helt ovan mark resp. våning helt under mark. Några särregler för mätning i slutningsvåning skulle därför inte behövas. Kommittén har funnit att en sådan schablonregel bör ha följande sakinnehåll.

”Beträffande våning i småhus, där omgivande mark ligger delvis över och delvis under våningens golvnivå, skall den del som ligger högst 6 meter från yttervägg, vid vilken omgivande mark ligger under eller i nivå med golvet, jämföras med våning helt ovan mark. Resterande delar av våningen jämföras med våning helt under mark. Avståndet 6 meter mäts från ytterväggens insida och vinkelrätt mot densamma”.

De konsekvenser som ändringen föranleder kan exemplifieras enligt följande.

- a) Ett mer än 6 meter djupt vardagsrum vid den öppna fasaden kommer att delas i en främre del som indelas som boutrymme och en bakre del som biutrymme.
- b) Ett badrum som inte ligger vid den öppna fasaden utan mellan 5 och 7 meter från densamma kommer att delas i en främre del som är boutrymme och en bakre del som är biutrymme.
- c) Ett vardagsrum, som är 5 meter brett, ligger vid en 8 meter lång fasad, där golvet längs fasaden ligger ovan marknivån i 6 meter och under i 2 meter. Rummet blir då boutrymme där golvet vid fasaden ligger ovan mark och biutrymme längs den fasaddel där golvet ligger under mark, dvs. boarean blir 30 m² och biarean blir 10 m².

Det är stora fördelar att vinna om en sÄrlösning kan undvikas i denna del för fastighetstaxeringen. Jag anser det därför positivt om den nu beskrivna förenklingen kan komma till stånd. Revideringen i standarden föranleder inte någon författningsÄndring. Den Ändring som riksdagen vidtog i 8 kap. 3 § FTL våren 1988 (SFS 1988:544), varigenom begreppen bo- och biutrymmesyta infördes i lagtexten, är enligt min mening tillräcklig för att den nya mÄtstandard skall komma att tillämpas vid fastighetstaxeringen.

Jag kommer nu att behandla några frågor av huvudsakligen organisatorisk beskaffenhet som är väsentliga för att 1990 Års AFT skall kunna genomföras på ett smidigt sätt.

2.2 Organisatoriska frågor m. m.

Det praktiska handhavandet av den omfångsrika småhustaxeringen År 1990 berörde jag i ett visst avseende under avsnitt 2.9 i prop. 1987/88:164. Jag framhöll där att skatteförvaltningen kunnat nedbringa antalet fastighetstaxeringsnÄmnder, FTN, från 2 531 vid 1981 Års AFT till 332 vid 1988 Års AFT av hyreshus. Det reducerade antalet nÄmnder har bedömts vara i stort sett tillräckligt för att Även 1990 Års småhustaxering skall kunna genomföras. Detta är möjligt bl. a. tack vare stödet av ADB och ett dominerande inslag av tjänstemannagrÄnskning. Den av riksdagen beslutade befogenheten för lÄnsskattemyndighet att vid småhustaxeringen utse en extra nÄmndledamot, utöver den som myndigheten tidigare fått utse vid sidan av ordföranden, stÄrker mÖjligheterna att klara av detta arbete (SFS 1988:544).

För att i största mÖjliga utstrÄckning utnyttja ADB-stödet vid taxeringen fordras att fastighetstaxeringsarbetet förenklas och rationaliseras ytterligare. Vissa organisationsfrÅgor och tidsfrister mÅste dÄrvid ses över. De Åtgärder som detta krÄver i lagstiftningen skall jag behandla nÄrmare i det följande.

Mitt förslag: Arbetsperioden för särskild fastighetstaxeringsnämnd avslutas den 15 september i stället för den 30 september under år före det år då allmän fastighetstaxering skall äga rum. Granskningsperioden för både allmän och särskild fastighetstaxeringsnämnd förlängs från den 31 maj till den 15 juni under taxeringsåret.

Skälen för mitt förslag: Inför 1988 års AFT av hyreshus gjordes en samordning av de tidsfrister som gäller för fastighetstaxeringsnämndernas arbete vid de allmänna och särskilda fastighetstaxeringarna (prop. 1984/85:222, SkU 1985/86:2, rskr. 2, SFS 1985:820). Bl. a. förlängdes arbetsperioden vid särskild fastighetstaxering från den 15 september till den 30 september taxeringsåret. Det var enbart samordningsaspekter mellan de allmänna och särskilda fastighetstaxeringsnämndernas arbetsperioder som låg till grund för beslutet i denna del. Mot bakgrund av den erfarenhet som skatteförvaltningen erhållit i samband med den nu genomförda 1988 års AFT framstår det som angeläget att starten på taxeringsarbetet vid en allmän fastighetstaxering inte utsätts för risken att bli förse-nad. Denna risk skulle minska väsentligt om arbetsperioden för den sär-skilda fastighetstaxeringen året före det år då allmän fastighetstaxering skall ske avslutas tidigare. Efter den särskilda fastighetstaxeringen ett sådant år är det nämligen nödvändigt att företa ett stort antal ADB-bearbetningar innan dess att förtryckning av deklarationerna för den föl-jande allmänna fastighetstaxeringen kan ske. Eftersom förtryckningen bör ske i slutet av oktober året före en AFT är det risk för att tiden blir för knapp för dessa bearbetningar om den särskilda fastighetstaxeringen av-slutas först den sista september detta år. Jag föreslår därför att arbetsperio-den för särskild fastighetstaxeringsnämnd avslutas den 15 september året före år med allmän fastighetstaxering.

Som jag tidigare nämnde synkroniserades tidpunkterna för de allmänna och särskilda fastighetstaxeringsnämndernas arbete inför 1988 års AFT. Åtgärden innebar att granskningsperioden för FTN vid den allmänna fastighetstaxeringen förlängdes med fyra månader till den 31 maj tax-eringsåret. Förutom samordningsvinster innebar förlängningen minskad arbetsbelastning och möjligheter till kvalitetsförbättring. Eftersom den huvudsakliga granskningen av fastighetsdeklarationerna görs av ett be-gränsat antal tjänstemän bör de möjligheter som finns att förlänga gransk-ningsperioden tas till vara. Enligt vad jag inhämtat kan en ytterligare förlängning av perioden göras tack vare att hanteringen av fastighetstax-eringen blivit effektivare. Exempelvis kan det arbete som måste utföras för framställning av underrättelser om FTN:s beslut numera genomföras på bara några dagar till skillnad mot en månad som tidigare var vanligt. Praktiskt taget all registrering sker nu också under den pågående gransk-ningsperioden och behöver således inte göras klumpvis i efterhand. Det föreligger därför inget behov av en så lång tid som en månad mellan

senaste dag för FTN:s beslut den 31 maj och senaste dag för lokala skattemyndighetens underrättelse till ägaren om beslutet den 30 juni.

Den tidsbesparing som man således gjort i detta sammanhang bör nu tillföras FTN:s granskningsperiod inför den AFT som förestår. Jag föreslår därför att sista dag för FTN:s beslut ändras från den 31 maj till den 15 juni taxeringsåret både i fråga om allmän och särskild fastighetstaxering.

Vad jag nu anförst föranleder ändringar i 20 kap. 11 § samt 28 kap. 2, 5 och 6 §§ FTL.

2.2.2 Beslutsordning

Mitt förslag: Behörigheten för ordförande i fastighetstaxeringsnämnd att fatta beslut ensam utvidgas. Den skall omfatta även beslut om avvikelse från deklaration eller lämnad uppgift om taxeringsvärdet till följd av beslutet kommer att avvika med högst 20 000 kr. från det värde som skulle ha beslutats om de lämnade uppgifterna hade följts.

Även de av länsskattemyndighet förordnade ledamöterna ges ökad behörighet. Sådan ledamot skall biträda nämndens ordförande i arbetet med deklarationer samt får även föredra ärenden i nämnden. Sådan ledamot får vidare fatta beslut ensam vid beslut om taxering utan avvikelse från deklaration eller av ägaren lämnad uppgift, om taxeringen sker med direkt tillämpning av behörig myndighets anvisning för taxeringen.

Skälen för mitt förslag: Inför 1988 års AFT företogs även viss förändring av beslutsordningen i FTN. Efter mönster från vad som gäller vid inkomst- och förmögenhetstaxeringen utvidgades befogenheten för fastighetstaxeringsnämndens ordförande att ensam besluta också i de fall då taxering sker utan avvikelse från allmän fastighetsdeklaration. Åtgärden motiverades med att den innebar en stor minskning av taxeringsnämndernas arbetsbörda. De förändringar jag föreslår i detta sammanhang bör också ses mot den bakgrunden. De ca 2,4 miljoner småhusenheter skall nu taxeras av ett färre antal nämnder (en reduktion med ca 85 %) jämfört med vid 1981 års AFT. Enligt beräkningar som gjorts är dock antalet beslut som måste fattas endast ca 20 % lägre. Därför fordras ytterligare rationaliseringar beträffande beslutsordningen. Ledning kan också tas från inkomsttaxeringen. Jag tänker här närmast på det förhållandet att vid inkomsttaxeringen får ensambeslut fattas i vissa fall av, förutom ordföranden, även det av länsskattemyndigheten utsedda taxeringsnämndsombudet. Detta gäller vid beslut om taxering på grundval av förenklad självdeklaration när avvikelse inte sker från deklarationen eller annan av den skattskyldige lämnad uppgift. Vid inkomsttaxeringen skall dessutom taxeringsnämndsombudet biträda nämndens ordförande i arbetet med förenklade självdeklarationer och denne får också föredra ärenden i nämnden. Jag anser att motsvarande befogenhet bör ges de vid fastighetstaxeringen av länsskattemyndighet utsedda ledamöterna.

Vidare får vid inkomsttaxeringen ordföranden ensam fatta beslut som gäller avvikelse från självdeklaration eller annan av den skattskyldige till ledning för egen taxering lämnad uppgift, om avvikelsen uppgår till högst 2 500 kr. taxerad inkomst. Även vid fastighetstaxeringen finns behov av att låta införa ensambeslut vid smärre avvikelser från avlämnad allmän fastighetsdeklaration. Vid avgörande av vad som kan hänföras till smärre avvikelse bör beaktas att en förändring av fastighets taxeringsvärde motsvaras av en relativt sett mycket mindre beloppsmässig förändring i skatt. Den avvikelse som ordförande ensam bör få kunna besluta om vid fastighetstaxering kan därför lämpligen bestämmas till en sammanlagd taxeringsvärdeförändring om 20 000 kr. Frågan gäller alltså inte de skilda delvärden som tillsammans bildar taxeringsvärdet utan avser värdeförändring per taxeringsenhet. Regeln bör tillämpas med viss restriktivitet exempelvis i de fall där fastighetsinnehavet är uppdelat på ett flertal taxeringsenheter.

I detta sammanhang vill jag erinra om den övergripande förutsättningen i 20 kap. 7 § FTL för att ensambeslut över huvud skall få fattas, nämligen att det inte får vara påkallat av särskild anledning att ärendet prövas av fullsutten nämnd. Med anledning av vad jag föreslagit om utvidgad befogenhet till ensambeslut bör sådan särskild anledning för prövning av fullsutten nämnd i allmänhet inte anses föreligga när det är fråga om att besluta om taxeringsvärdeändring upp till ett belopp om 20 000 kr. Det sistnämnda bör således gälla, förutom vid beslut enligt den nu föreslagna punkt 5 i första stycket nämnda paragraf, även vid beslut enligt punkt 4 och enligt det föreslagna andra stycket då av ägaren lämnad uppgift föranleder justering för säregna förhållanden. Jag vill dock återigen betona att regeln bör tillämpas med viss restriktivitet.

Vad jag nu föreslagit föranleder ändringar i 17 kap. 16 § och 20 kap. 7 § FTL.

I 12 kap. 3 § FTL finns en föreskrift om värdeserie beträffande riktvärde för tomtmark för småhus. Med anledning av att kravet på sådan värdeserie borttagits i 12 kap. 2 § samma lag (SFS 1988:544) bör också den förstnämnda bestämmelsen slopas.

Vidare har exploateringsenhet upphört som särskilt slag av taxeringsenhet i 4 kap. 5 § FTL (SFS 1986:258). Detta föranleder en redaktionell ändring av 21 kap. 10 § FTL.

3 Upprättade lagförslag

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i fastighetstaxeringslagen (1979:1152).

Förslaget är av sådan beskaffenhet att lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 Hemställan

Prop. 1988/89: 137

Jag hemställer att regeringen

dels föreslår riksdagen att anta det upprättade lagförslaget,

dels bereder riksdagen tillfälle att ta del av vad jag har anfört i övrigt om förenkling av mätreglerna vid fastighetstaxeringen.

Ärendet bör behandlas under innevarande riksmöte.

5 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition förelägga riksdagen vad han anfört för den åtgärd och det ändamål som han har hemställt om.

